

*Het leeggebloede licht
van de novembermorgen
legt zich over het formica-blad
waar echter in de rechterbovenhoek
2 koffievlekken prijken.
Niets is volmaakt.*

Hans Vlek

Het leeggebloede licht van de eerste novemberdag legde zich over onze verrichtingen. Een onstuimige novemberwind schudde aan onze takken, die het lang niet allemaal hielden. Slechts twee ervan behielden hun trotse zomertooi en zijn nog schadevrij. De dikste tak leed al eerder aan bladverlies, maar nu is ook de rest al even of nog meer kalend.

De eerste novemberwind, de kragen moesten omhoog en de kop ging tussen de opgetrokken schouderbladen. De helft stond erbij als een verwaide, kleumend ineengedoken reiger langs de waterkant in de hoop ooit nog eens een kikkertje te vangen. Niets is volmaakt. Maar dat hoeft ook niet, volmaakt wordt saai en saaiheid is het laatste wat we willen. Terugkomen vanuit een zwakke start is veel spannender. Wat we willen is de mouwen omhoog, de kop in de wind en de borst vooruit. De SJ-Open draait lekker en de eerste cyclus van de interne nadert zijn ontknoping. Aan spanning geen gebrek. Wat kan de novemberwind ons dan nog schelen? Bovendien, alles waait voorbij, kijk maar naar Mabel Wisse Smit of de LPF, of richt zich weer op, kijk maar naar Jaap de Hoop Scheffer en het CDA.

STUKKENJAGERS-AGENDA

INTERN

- 5 november Stukkenjagers Open, ronde 3
- 12 november Inhalen + 1^e Rapidavond + Stukkenjagers 3 – Rochade (NBSB-beker)
- 19 november Groepen, slotronde
- 26 november Stukkenjagers Open, ronde 4
- 3 december Groepen, begin tweede cyclus + Avondcompetitie
- 10 december Groepen, 2^e ronde tweede cyclus
- 17 december Stukkenjagers Open, ronde 5
- 24 december geen clubavond
- 31 december geen clubavond
- 7 januari Stukkenjagers Open, ronde 6

EXTERN

22 november, 13 december, 31 januari, 6 maart, 27 maart, 17 april en 15 mei (SJ 1, 2, 3)
Avondcompetitie 2003-2004: in principe in de tweede week voor de NBSB-datum.

TOERNOOIEN

Over de toekomst van het Eksakt Kersttoernooi en het Eksakt Weekendtoernooi wordt nagedacht. Het Stukkenjagers Open beslaat dit jaar 11 ronden op woensdagavond. De resterende data: 5 november, 26 november, 17 december, 7 januari, 28 januari, 18 februari, 10 maart, 31 maart, 14 april.

STUKKENJAGERS-INFO

Opgericht:	September 1973
Speellokaal:	Grand Café Restaurant De Beurs, Heuvelring 120, Tilburg, 013-5448606.
Interne competitie:	Elke woensdagavond vanaf 20.00 uur
Externe competitie:	1 x per 4 weken op zaterdagmiddag, 13.00 uur
Evenementen:	Eksakt Kersttoernooi, Eksakt Weekendtoernooi, SJ Open
Contributie:	67 euro per seizoen. Overmaken op giro 387977, ten name van penningmeester Stukkenjagers, Tilburg.

Bestuur: Ruud Feelders (voorzitter, 013-5713682, r.feelders@compaqnet.nl), Andries Deliën (secretaris, 013-5182286, andriesdelien@hetnet.nl), John Greunsvan (penningmeester, 013-5431860, jgreunsvan@freeler.nl), César Becx (competitie leider, 013-5354897/ 0161-457320w, c.becx@home.nl)

Materiaalbeheer: Andries Deliën

Clubblad: De Stukkenjager verschijnt minimaal 9 keer per jaar, steeds op de woensdag na een ronde van de externe competitie. Kopij inleveren uiterlijk op maandagavond na de externe competitie bij Theo Mulder, Noordstraat 115 of 117, 5038 EH Tilburg, 013-5362195, mulder02@zonnet.nl
Daarnaast ten behoeve van de digitale versie ook graag alle kopij naar c.becx@home.nl

Website: www.stukkenjagers.nl wordt beheerd door Mark Huizer. Contact via webmaster@stukkenjagers.nl

Toch een kersttoernooi?

Er komt misschien tóch een Eksakt Kersttoernooi dit jaar. Dat zou dan moeten gebeuren op zondag 28 december, zeg maar vierde kerstdag. Aanvankelijk leek er geen geschikte locatie te zijn, maar nu zijn er misschien toch mogelijkheden om het toernooi in de noodzakelijke bijzondere ambiance te houden: 'gewoon' in De Beurs, boven én beneden dan! We zijn nog in gesprek, helemaal zeker is het nog niet, en er is nóg een maar: diverse dragende organisatoren zijn verhinderd. Inmiddels hebben Wiebe Cnossen, Mark Huizer en Cor van Dongen zich aangeboden als verse krachten, maar deze ploeg moet echt nog uitgebreid worden. Dus wie er wil meehelpen om de voorfase en de dag zelf vlekkeloos te laten verlopen, kan zich beter snel melden bij César. Dan kunnen we deze 30-jarige traditie alsnog in stand houden.

Goede start www.stukkenjagers.nl

De afgelopen maand is er volop beweging geweest op onze kersverse site, zowel qua uitbreiding van de inhoud als wat het aantal bezoekers betreft. In oktober werden er maar liefst 1529 bezoeken geregistreerd. Oké, laten er daar zo'n 300 bijzitten van de makers, dan nog resteert een respectabel aantal. Een van de sterke punten, zo hoor je her en der zeggen, is de hoge mate van actualiteit. Van belang is dan ook dat niemand stiekem ergens een toernooitje gaat spelen, er zit al gauw een berichtje in. Een belangrijke serie waarmee we binnenkort hopen te starten is...

De eeuwigdurende Stukkenjagers-ranglijst!

Met het oog op de viering van het 31- à 32-jarig jubileum, waarschijnlijk eind juni 2004, is uitgezocht welke spelers ooit voor Stukkenjagers zijn uitgekomen in de zaterdagcompetitie, en hoeveel punten (uit hoeveel partijen) zij hebben gescoord in welke teams. Een aardig klusje maar - met dank aan Hans Moors, Theo

Mulder en vooral Fred Klerks - het is bijna volbracht, alleen de seizoenen '73-'74, '74-'75, '75-'76 en '80-'81 zijn nog niet (helemaal) compleet. Er staan in totaal maar liefst 250 spelers op, en er is nu al goed zicht op de samenstelling van de Top 30, gerangschikt naar gescoorde punten. Die zal - met een ritme van van circa één speler per week - op de site in omgekeerde volgorde worden onthuld, inclusief portretje + scoreprofiel van de betreffende speler. Zo rond de jubileumviering zal de Nummer 1 aan de beurt zijn. Om deze spannende trip down Memory Lane nog extra aantrekkelijk te maken, zal eenieder een dezer weken een totoformulier in handen gedrukt krijgen waarmee je de Top 10 kunt voorspellen. Wie dit formulier vóór 1 december inlevert bij César dingt mee naar de prijs van maar liefst **75 euro**. Ook oud-Stukkenjagers kunnen meedoen. Overigens zullen bij de plaatsbepaling de actuele scores van dat moment tellen, maar na publicatie van iemands naam is de genoemde positie bepalend voor de jurering van de einduitslag van de prijsvraag.

Uiteraard hebben anciënnere en oud-leden met vele jaren achter hun naam een kennisvoordeel, maar om de nieuwkomers enig houvast te geven, wordt hieronder een longlist met de namen van de 60 hoogstgeplaatste spelers vrijgegeven, in alfabetische volgorde.

Arjen van Amerongen, Peggy van Amerongen-Jansen, César Becx, Ard van Beek, Mark van Beurden, Paul Bogaers, Willem de Bont, Chris Braga, Peter Buitenhuis, Mark Clijsen, Erik Dignum, Eduard van Dijk, Cor van Dongen, Eric van Dongen, Frank Dujardin, Gijs van den Elshout, Rob Euwals, Oscar van Ewijk, Ruud Feelders, Inge Gaasbeek, Kees Gelens, John Greunsvan, Herman Grooten, Geertjan ten Hacken, Guus van Heck, Bram van Huijgevoort, Lex Karstens, Luuk Koelman, Kienfong Lie Kwie, Gerard Mei, Toon Mentink, Bianca Muhren, Theo Mulder, Ad Nagelkerke, Maurice Peek, Frank Peters, Paul Pollen, Alexandre Possajennikov, Luc Pullens, Marcel Rispens, Laurent Robers, Bert Rombouts, Petra Schuurman, Hans Spaermon, Jules Sparla, Willem Spoeltman, Jim Stada, Guido van Steen, Maarten Strijbos, Toon Stuart, Gertjan Thomassen, Gerben Veltkamp, Ronald Verboom, Guus Vermeulen, Wilfried Vleeskens, Will Voogt, Enrico Vroombout, Niko van der Wal, Bart Willems, Cees Zoontjens.

Kies jouw 10 all-time topscorers en vul in dat formulier!

Tweede cyclus Groepen

Op woensdag 3 december begint de nieuwe cyclus van de groepencompetitie. Zonder tegenbericht ga ik ervan uit dat iedereen die de eerste cyclus heeft meegedaan, ook de tweede cyclus meedoet. Daarnaast hoop ik dat er nog meer spelers meedoen, wat te denken bijvoorbeeld van Herman Grooten, Maurice Peek, Petra Schuurman, Bianca Muhren, John Greunsvan, Bram van Huijgevoort, Joost op 't Hoog, Oscar van Ewijk, Bas Rosheuvel, Cees Zoontjens en wie weet ook Luuk Koelman en Ard van Beek. En hoe zit het met het zesde: Peter Buitenhuis, Niko van der Wal, Laurent Robers... waarom niet eigenlijk?

Mutaties in het speelgedrag graag **uiterlijk 26 november** doorgeven aan César. Overigens zullen de spelers van Stukkenjagers A en Stukkenjagers B, die beide een thuiswedstrijd spelen op 3 december, dan voor de groepen vrij zijn of tegen elkaar worden ingedeeld.

Uitslagen en standen

KNSB 1A

Stukkenjagers 1 – Tal/DCG	6-4	Groningen	4	12	
Paul Keres – Purmerend	5-5	Philidor 1847	4	12	
Unitas – Euwe	5-5	Paul Keres	3	12,5	
Groningen – LSG 2	6-4	Stukkenjagers 1	2	10,5	
Philidor 1847 – BSG	6-4	Purmerend	2	10	

KNSB 3F

Stukkenjagers 2 – Terneuzen	5,5-2,5	Unitas	2	10	
Dordrecht – S. Landau	6,5-1,5	BSG	2	9,5	
HWP 3 – Souburg	4-4	Euwe	1	9	
Charlois Europoort – DSC 2	4,5-3,5	LSG 2	0	8	
		Tal/DCG	0	6,5	

Overschie – Bergen op Zoom	4,5-3,5	Dordrecht	4	12,5	
		Overschie	4	11	
NBSB Promotie		Stukkenjagers 2	4	10,5	
Stukkenjagers 3 – HSC 2	1,5-6,5	Charlois Europoort	4	10,5	
OSV – WLC	3-5	DSC 2	2	9	
De Pion 2 – Baronie	4-4	HWP 3	1	6,5	
Eindhoven 3 – Gardé	2,5-5,5	Souburg		1	6
Combinatie – D4 2	4,5-3,5	Bergen op Zoom	0	5,5	
		S. Landau	0	4,5	
NBSB 2B		Terneuzen	0	4	
Dubbelschaak 2 – Stukkenjagers 4	5,5-2,5	HSC 2	4	11,5	
Rochade – Oude Toren	3,5-4,5	Baronie		3	10,5
De Wolstad 2 – HMC 4	4-4	De Pion 2	3	8,5	
Kentering – De Pion 4	2,5-5,5	WLC	2	8,5	
		OSV	2	8,5	
NBSB 3B		Gardé	2	8	
Baronie 5 – Stukkenjagers 5	2-6	D4 2	2	8	
Stauunton 3 – Unk	3-5	Combinatie	2	7,5	
Dongemond – ZZICT 4	8-0	Eindhoven 3	0	6	
Wasbord – D4 5	3,5-4,5	Stukkenjagers 3	0	3	
NBSB 3C					
Schavo 2 – Stukkenjagers 6	5-3	PROGRAMMA 22 NOVEMBER			
Rochade 3 – EGS 2	6-2	Stukkenjagers 1 – Philidor 1847			
DSC 2 – De Wolstad 3	3,5-4,5	Stukkenjagers 2 - Dordrecht			
Waalwijk 2 vrij		Stukkenjagers 3 – De Pion 2			
		Oude Toren – Stukkenjagers 4			
NBSB Avond 1B		Unk – Stukkenjagers 5			
Schavo B – Stukkenjagers A	1,5-2,5	EGS 2 – Stukkenjagers 6			
HMC – Zandloper	2-2				
Rochade – Dongemond	1,5-2,5	PROGRAMMA AVONDCOMPETITIE			
BSV – Waalwijk	uitg.				
NBSB Avond 2C					
Schijndel – Stukkenjagers B	1-3	do 13-11: Waalwijk – Stukkenjagers A			
Den Bosch Noord – Vrijpion	1,5-2,5	ma 10-11: Vrijpion – Stukkenjagers B			
Combinatie – Zwart Wit	uitg.				
HSC B – De Wolstad B	2-2	PROGRAMMA NBSB-BEKER			
		wo 12-11: Stukkenjagers (3) - Rochade			
PROGRAMMA KNSB-BEKER					

Winnaar D4/Middelburg – Stukkenjagers 1 (in januari)

Overige externe data: 13 december, 31 januari, 6 maart, 27 maart, 17 april en 15 mei (SJ 1, 2, 3)

De wedstrijdformulieren

Stukkenjagers 1 – Tal/DCG	6-4	Stukkenjagers 2 – Terneuzen	5,5-2,5	
Herman Grooten – W. Luberti (2255)	0-1	Mark Huizer – G. Kamminga (1888)	rem	
Maurice Peek – R. Duchêne (2118)	rem	Peter Huibers – W. Vleeskens (1977)	1-0	
Maarten Strijbos – W. Helmers (2123)	1-0	Wiebe Cnossen – J. Breukelman (2044)	1-0	
Petra Schuurman – W. Hensbergen (1983)	1-0	John Greunsvan – M. Freeke (1975)	rem	
Cor van Dongen – P. Burlage (2133)	1-0	Karel Storm – D. Lansay (1912)	0-1	
César Becx – H. Leeftang (2198)	rem	Mark van Beurden – A. Breukelman (2014)	rem	
Gerben Veltkamp – R. Klein (2041)	rem	Gertjan Thomassen – E. Roose (1752)	1-0	
Mark Clijsen – H. Plukker (2115)	rem	Martijn Thomassen – K. Freeke (1688)	1-0	
Dirk Hiemstra – J. Lubbers (2058)	0-1			
Ruud Feelders – J. Vos (1993)	1-0			
Stukkenjagers 3 – HSC 2	1,5-6,5	Dubbelschaak 2 – Stukkenjagers 4	5,5-2,5	

Jim Stada – P. van Asseldonk (1980)	0-1	H. Heystek (1843) – Ivar Heine	rem
Kienfong Lie Kwie – G. vd Kerkhof (2084)	0-1	G. Berkelmans (1808) – Sander Funk	0-1
Reinier Jaquet – M. Smit (1983)	1-0	J. Nijman (1793) – Oscar van Ewijk	rem
Lex Karstens – A. Smit (2095)	0-1	N. Heystek (1688) – Arend-Jan Meerwijk	1-0
Frank Dujardin – J. van Rooij (1895)	0-1	H. de Kroon (1826) – Mark van den Berg	1-0
Marion Adriaans – A. Coenen (1908)	rem	E. Verlangen – Emiel Bouwens	1-0
Roel Backhuis – K. Köhler (1911)	0-1	G. Tiellemans (1662) – Bob Gallucci	1-0
Toon Mentink – P. Boudewijns (1837)	0-1	H. Ruizvanbegovic (1541) – Dennis Slegers	rem

Baronie 5 – Stukkenjagers 5 2-6

N.O. – Leo van Gelder	0-1R
R. de Ruyter (1419) – Nicolaas Veltman	rem
J. vd Enden (1356) – Maarten Heller	0-1
Y. Vissers (1351*) – Kees Gelens	0-1
S. van Oorschot (1549) – Paul Pollen	rem
J. Schoenmakers (1280) – Peter Ansems	0-1
T. Hilderink (1143) – Jan van de Dries	1-0
P. Heyman (1274) – Cees Zoontjens	0-1

Schavo B – Stukkenjagers A

E. van Moorsel (1879) – Wiebe Cnossen	1-0
E. van Dongen (1847) – Cor van Dongen	0-1
J. de Kort (1650) – Lex Karstens	0-1
J. vd Bighelaar – John Greunsvan	rem

Schavo 2 – Stukkenjagers 6 5-3

E. van Ingen (1795) – Luuk Koelman	rem
R. Copic (1647) – Guus Vermeulen	1-0
N. Harmanus (1702*) – Peter Buitenhuis	1-0
J. de Kort (1651) – Theo Mulder	0-1
G. van Helvoort (1769) – Marcel Rispens	0-1
F. Schouten (1663) – Guus van Heck	1-0
L. Groffen (1667*) – Geertjan ten Hacken	rem
G. Duwêl (1656) – Niko van der Wal	1-0

Schijndel – Stukkenjagers B 1-3

G. v. Roosmalen (1712) – Mark vd Berg	0-1	
T. Jansen (1502) – Emiel Bouwens		0-1
C. Swinkels (1482) – Arend-Jan Meerwijk	0-1	
G. Hermes (1592) – Marco Kemmeren	1-0	

Stukkenjagers 1 – Tal/DCG 6-4

Zo, genoeg over de wedstrijd.

Bij de Griek ging het tafelgesprek al snel de diepte in. Zo kwam aan het licht dat opvallend veel disgenoten ergens in hun leven blijkbaar een zodanige identiteitscrisis doormaakten, dat werd overgegaan tot het dragen van een baard. Mijn gedachten dwaalden als vanzelf af naar Erik Dignum, die eerder op de dag – het leek alweer heel lang geleden – de weg naar Mercure niet had kunnen vinden. Ik besloot ter plekke mijn oordeel over zijn niet verschijnen op te schorten tot er duidelijkheid is over de trigger voor zijn recente baardgroei. Om te voorkomen dat ik nu voor de rechter word gedaagd door Stukkenjagers die géén afscheid van hun baard hebben genomen nog even dit: als een identiteitscrisis (lees: baard) zo persistent is dat er met recht gesproken kan worden van een permanente situatie, dan kan het toevoegsel ‘crisis’ na enige tijd worden weggelaten. De baard is dan de nieuwe identiteit, problem solved. Is die nieuwe balans eenmaal bereikt en geaccepteerd door de directe omgeving én de drager zelf, dan zou – maar ik besef dat ik me nu op glad ijs begeef – juist bij het verwijderen ervan het vermoeden van een nieuwe identiteitscrisis gerechtvaardigd zijn. Met al die gladgeschoren kinnen om mij heen wekte het geen verbazing dat er openhartig over het gevoelsleven werd gesproken. Hielden we ons tijdens de après-échecs vorige maand nog bezig met het reconstrueren van onze liefdeshistories, nu vertelde een van ons openhartig hoe hij, overigens in nauwe samenspraak met zijn partner, speculeert over toekomstige opties.

Ach, wat is het toch steeds fijn om je te warmen in dit maandelijkse bad van saamhorigheid, temidden van beschaafde mensen die het beste met elkaar voorhebben. Toch moeten er na zaterdagavond helaas wel de nodige vraagtekens bij deze typering gezet worden. De eerste twijfel diende zich aan toen ik onthulde dat er op de eeuwigdurende Stukkenjagers-ranglijst, waaraan ik binnenkort de laatste hand leg, minimaal negen overledenen voorkomen. Tijdens het opsommen van de namen zag ik vanuit een ooghoek Gertjan Thomassen ongemakkelijk heen en weer schuiven op zijn stoel, en heel even vertrok zijn gezicht tot een grimas. Ik rook onraad en besloot tot een nader onderzoek. Ik dreunde de namen opzettelijk heel nadrukkelijk op, waarbij ik nauwlettend op ‘s mans reactie lette. En jawel, bij de namen Sadek Rasoul, Ronald Verboom én Hent Loeber was er wéér dat trekken met de linkerwenkbrauw. Het was duidelijk dat het hoog tijd werd voor een

kruisverhoor. Niet veel later kwam het hoge woord eruit: alledrie overleden zij niet alleen kort na elkaar, maar vooral ook nadat ze hun laatste partij tegen hém hadden gespeeld. Beeldend, maar tegelijk hikkellend want overmand door emoties, beschreef Gertjan de geestelijke worsteling waaraan hij ten prooi viel toen hij besepte dat hij het Boze Oog bezat. En hoe hij, gekweld door schuldgevoel, besloot samen met dit geheim te verhuizen naar de regio Utrecht, waar zijn bijzondere gave tot op heden onopgemerkt is gebleven. Hoewel hij bij zijn vroegtijdige vertrek, ondersteund door broer Martijn, een redelijk opgeluchte indruk maakte, zou het mij niet verbazen als Gertjan binnenkort met een baard ten tonele verschijnt.

Er waren nog meer Stukkenjagers die het gesprek over de eeuwigdurende Stukkenjagers-ranglijst aangrepen om hun masker af te rukken. Neem nou Maurice Peek. De eerste associatie die komt bovendrijven bij het horen van zijn naam? Inderdaad, *bescheiden Limburger*. Dit beeld verdient echter bijstelling nu de man, met de vuist op tafel bonkend, boven iedereen uitbrulde: ‘Ik sta zéker in de Top 30!’

Griezelig, zeg je? Nou, fasten dan your seatbelts maar, want wat er bij het scheiden van de markt gebeurde deed bij menigeen de rillingen over de rug lopen. Toen we opstonden om restaurant Zorba te verlaten, zag een onzer nog een jasje liggen. Niemand meldde zich als eigenaar, waarna in de zakken naar een clou omtrent diens identiteit werd gezocht. Er kwam een formulier te voorschijn, waarop Martijn Thomassen diezelfde middag zijn partij had genoteerd. Blijkbaar was deze, inbeslaggenomen door het verlenen van morele support aan zijn broer, zonder jas de kou ingestapt. Het jasje bevond zich reeds in de handen van teamleider Wiebe Cnossen, toen er opeens vanuit het niets een stem baste: ‘Wat moet dat met mijn jas?’ De stem bleek toe te behoren aan onze voorzitter, die zich vanuit het toilettenblok richting plek des onheils spoedde. Haastig griste hij zijn kennelijke eigendom uit handen van Wiebe, maar uit onze gezichtsuitdrukkingen moet hij meteen begrepen hebben dat het te laat was. Het spel was uit. Als bij afspraak zwegen wij demonstratief, om Ruud Feelders de gelegenheid te geven schoon schip te maken. Even leek dit vermeende toonbeeld van gelijkmatigheid zijn toevlucht te gaan nemen tot een nieuw web van leugens, maar onder onze strengvorschende blikken kromp hij bijna letterlijk ineen. Wat toen volgde was een bekentenis die zijn gelijke niet kent in de toch rijke geschiedenis van De Stukkenjagers. Zenuwachtig friemelend aan het klaarblijkelijke corpus delicti bekende hij al zo’n negen jaar in het diepste geheim... partijnotaties van Martijn Thomassen te verzamelen! Hoe erg onze preses er aan toe is, bleek toen hij alleen al bij het uitspreken van de naam van zijn favoriet een glazige blik in de ogen kreeg, om vervolgens als in trance alle ins en outs van zijn verzamelwoede te presenteren aan een volslagen verbijsterd en sprakeloos gehoor. Het zou te ver voeren deze parade van absurditeiten hier volledig te reproduceren, maar om een idee te geven toch één saillant detail: pronkstukken van de vrijwel complete verzameling zijn drie formulieren die in het seizoen 2001-2002 eigenhandig door Martijn Thomassen werden verfrommeld en door de nijvere verzamelaar discreet uit de prullenbak zijn gevestigd. Een ervan, met maar liefst tweemaal vijftien authentieke tijdnoodstreepjes (de ogen van onze collectionneur kregen een onheilspellende glans toen hij dit extraatje memoreerde), heeft een ereplaats in de schrijn die Ruud Feelders, buiten medeweten van vrouw en kinderen, in een geheime ruimte achter de wijnkelder in hun ruime Reeshofse villa heeft opgericht.

De stomheid waarmee wij geslagen waren hield nog even aan, toen de voorzitter met een abrupt gebaar en gebogen hoofd het notatieformulier teruggaf aan Wiebe, die het vol empathie uiterst omzichtig aanpakte. Iedereen zweeg respectvol, zich bewust van de geladen dramatiek en symboliek van het moment. Hier stond een man, of wat ervan over was, die zonder woorden zei: ‘Neem deze last van mijn schouders, ik wil hem niet meer dragen.’

Het was, dat spreekt voor zich, nog lange tijd onrustig in de binnenstad. Bezorgd vroegen velen zich af welke demasqués ons tijdens de volgende Zorba-sessie, op 22 november, nog te wachten staan. De tijd zal het leren, maar na al die zorgeloze jaren zie ik nu toch problemen.

César

Familiefeestje

Het tweede begint op stoom te komen. Na een degelijke, maar toch wat stroeve, overwinning op Landau, werd nu Terneuzen overtuigend opzij gezet. Met als primeur: de gebroeders Thomassen die samen winnen!

Aan het eerste bord bleken twee heren met een gering zelfvertrouwen plaatsgenomen te hebben: Mark Huizer en Gosse Kamminga. Na 1.b4 e5 2.Lb2 dacht Mark zijn tegenstander te verrassen met De7, maar die bleek dat eerder die week ook al tegen gekregen te hebben. Na de ongelukkige zet Le6 stond Mark duidelijk minder en toen hij na 16 zetten remise aangeboden kreeg, was zijn smeekbede of hij het aan mocht nemen niet tevergeefs.

Op bord twee trof Peter Huibers een oud-Stukkenjager aan: Wilfried Vleeskens. Na de opening kwam César aan Peter vertellen dat dat een aartsrommelaar is. Dat zal dan wel, maar dan zou je zeggen dat het koningsgambiet met 3.Lc4 van Peter daartegen niet de meest geëigende aanpak is. En daar bleek weinig van. Hoewel de stelling lang gecompliceerd bleef, verloor Peter nooit de controle en werd het punt vrij regelmatig binnen gehengeld.

John had aan de opening een solide stelling overgehouden met misschien klein plusje. Zwart offerde met b5 een pion en ik kon me eigenlijk niet voorstellen dat hij daar genoeg compensatie voor kreeg. De druk op de damevleugel werd echter verhoogd en John kreeg steeds meer moeite om de boel bij elkaar te houden. Met enige opluchting hoorde hij een remise-aanbod van de andere kant van de tafel komen. Na afloop klaagde John tegen mij dat niemand geloofde dat het verstandig was dat hij het aangenomen had, terwijl hij in de analyse alleen maar winstvarianten voor zwart gevonden had.

Een soortgelijk spelverloop kenden de partijen van Mark van Beurden en Karel Storm. In beide gevallen offerde de zwartspeler weer een pion op de damevleugel. Mark van Beurden mocht de pion incasseren als witspeler na een symmetrische Engelse opening. Maar erg blij met deze gift hoefde Mark niet te zijn, want zijn pionnenstructuur had nogal veel weg van een gatenkaas. Uiteindelijk kon Mark het nog wel remise houden.

Karel had in de Sämisch-variant van het Koningsindisch zelf de pion geofferd. Heel concrete compensatie hiervoor was moeilijk aan te wijzen, maar enig spel had het zeker opgeleverd en het leek me echt een stelling voor Karel. De tijd verstreek echter en Karel kon nog steeds niets concreets aantonen, zodat onze eerste verliespartij van dit seizoen een feit werd.

De witspeler die de Koningsindiër van Gertjan moest bestrijden, moet iets erg fout hebben gedaan, want eigenlijk stond zwart meteen al uitstekend. Dat kwam Gertjan mij ook melden toen hij remise aangeboden kreeg en uiteraard adviseerde ik hem door te spelen. Zijn eindspel was zoveel beter dat de technische afronding geen grote problemen meer opleverde.

De partij van Martijn dook na het eten bij de Griek ineens op in de jas van Ruud. Hoe die daar was gekomen, zal wel altijd een raadsel blijven, maar dat geeft mij in elk geval de gelegenheid de partij hier weer te geven:

M. Thomassen – C. Freeke

1.e4 c5 2.Pf3 Pc6 3.d4 cxd4 4.Pxd4 g6 5.g3

Theoretici prefereren 5.c4 of eventueel 5.Pc3.

5...Lg7 6.c3 d5 7.Pxc6 bxc6 8.Lg2 e6

Ik zou kiezen voor 8..Pf6 waarna wit in geen van de varianten voordeel krijgt:

a. 9.Da4 Dd7 10.e5 Pe4 11.Lxe4 dxe4 12.Dxe4 Dc7

b. 9.e5 Pg4 10.f4 Db6 11.De2 h5

c. 9.Pd2 Pxe4 10.Pxe4 dxe4 11.Dxd8+ Kxd8 12.Lxe4 Kc7

9.O-O Pe7 10.Le3 O-O

De laatste kans om gelijk te maken was 10...dxe4 11.Lxe4 f5 12.Lg2 La6 13.Te1 Dxd1 14.Txd1 e5

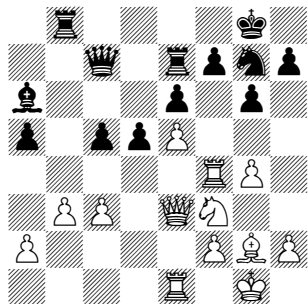
11.Da4 a5 12.Td1 La6 13.Pd2 Le2 14.Te1 Lb5 15.Da3 Te8 16.Tad1 Dc7 17.Lc5 Lf8 18.Pb3

Nauwkeuriger is 18.e5, zoals even later blijkt.

18...Lc4 19.Pd4 Tac8?

Een grote fout. Na 19...a4 is het moeilijk te zien hoe wit verder moet komen.

20.b3 La6 21.e5 Pf5 22.Pf3 Lxc5 23.Dxc5 Tb8 24.g4 Pg7 25.De3 Te7 26.Td4 c5 27.Tf4

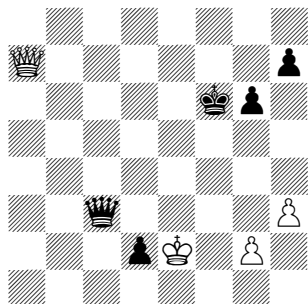
Gewone zetten helpen al niet meer, bijvoorbeeld: 27...Td7 28.Tf6 Pe8 29.Dh6 Dd8 30.Pg5 Pxf6 31.exf6 Dxf6 32.Dxh7+ Kf8 33.Pxe6+ fxe6 34.Dxd7

27...h5 28.h3 c4 29.bxc4 Lxc4 30.Tf6 Tb2

Fritz begint hier doodleuk voordeel voor zwart te geven na 30...hxg4 31.hxg4 Lxa2 32.Dh6 Dxc3 om er dan achter te komen dat hij na 33.Pg5 Dxe1+ 34.Lf1 mat gaat.

31.Dh6 Dc5 32.Pg5 0-1

In het voetbal zegt men vaak dat je kampioen wordt als je ook de slechte wedstrijden weet te winnen. U voelt vermoedelijk al waar ik heen wil de laatste partij die het langst duurde: die van mezelf. Wit speelde de Oostenrijkse aanval van de Pirc erg onnauwkeurig en ik won ook nog een pion. Het leek alleen nog een kwestie van mijn damevleugel te ontwikkelen, toen ik het schijnoffer Pe6 overzag. Weg pluspion en weg betere stelling. Prompt bood zwart remise aan. Dat leek me een veeg teken, dus ik weigerde. En ja hoor, prompt ging wit weer in de fout, zodat ik een dame-eindspel met een pion meer mocht proberen. Dat wist ik ernstig te mishandelen, waardoor de volgende stelling ontstond:

Mijn mooie vrije d-pion heb ik op d2 weten te krijgen, waar hij nagenoeg waardeloos is. De enige hoop is nog iets te kunnen rommelen in een stelling met alleen g- en h-pionnen, al dan niet in de aanwezigheid van de dames.

52...h5 53.Da8!

Bijzonder irritant. Niet alleen is g2 gedekt, maar er dreigt ook Dh8+ met damewinst en Dd8+ met pionwinst. Dan maar hopen op een pionneindspel.

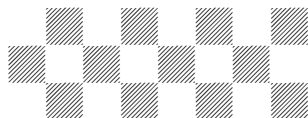
53...Kf5 54.Dd5+?!

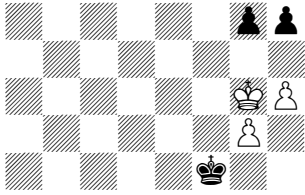
Hier hoopte ik op. Het is natuurlijk niet verliezend, maar zwart heeft nog een poging.

54...De5+ 55.Dxe5+ Kxe5 56.Kxd2 Kf4 57.Ke2 Kg3 58.Kf1 Kh2 59.Kf2 g5 60.Kf3 Kg1

Misschien is 60...Kh1 een slimmere poging: 61.Kf2! is de enige zet om remise te maken.

61.Kg3 Kf1

62.Kf3?!

Het kan nog steeds, maar het makkelijkste is naar h1 lopen en dat veld nooit meer loslaten. Mark van Beurden was hier ergens aan het verkondigen dat ik aan het verliezen was. Dacht toch van niet...

62...Kg1 63.Kg3 Kh1 64.Kf3??

Nu is het ineens verloren! 64.Kf2 is remise.

64...Kh2 65.h4 g4+ 0-1

Opgegeven wegens 66.Kf2 Kh1! Ook andere 65^e zetten helpen niet:

- 65.Kf2 g4 66.hxg4 hxg4. Zwart wint de g-pion en promoveert.
- 65.g4 h4 66.Kf2 Kxh3 67.Kf3 Kh2 68.Kf2 h3 en wit kan de oppositie niet handhaven.

Wiebe Cnossen

Het verdriet van het Vierde

In vroeger tijden had de roemruchte Jerry Springer altijd de neiging om aan het eind van zijn verheven show een soort van conclusie te trekken over wat de kijker allemaal had kunnen aanschouwen. Kostte hem dat ongeveer een minuut, nou ik kan dat met enkele woorden:

'prut-ser (*de (m); -s*) knoeier, **'prutsen** (prutser, h. geprutst) **1** knutselen; **2** knoeien

En waarop zou dat zoal betrekking kunnen hebben? Op de tegenstander van Sander misschien die doodleuk aan Ivar vertelt hoe hij wel eventjes van onze ster zou gaan winnen, maar uiteindelijk als eerste de koning moet omleggen (gniffel)? Misschien vanwege het feit dat een groot gedeelte van het vierde het op een bepaald gebied, tot groot ongelof van Oscar overigens, moet afleggen tegen derteteam-invalier Backfiets? Is het vanwege het feit dat 2,5 bordpunt zwaar geflatteerd is en dat nul bordpunten eigenlijk beter zou zijn geweest? Of toch vanwege het feit dat de schrijver dezes in het verleden niet in staat gebleken is om Buxtels vrouwelijk schoon te veroveren en dat het dus bij voorbaat onzinnig was naar dat Brabants gat af te reizen om te gaan scoren? Misschien wel vanwege het feit dat het vierde niet in staat was om zijn numerieke meerderheid -Marco Kemmeren ging mee als supporter- uit te buiten? Op de tegenstander van Ivar die met alle graagte luid ging praten wanneer onze bord 1-speler aan het denken was? Op onze niet nader te noemen bord 4-speler die zijn tegenstander verlost heeft van een schijnbaar jeugdtrauma waarbij verliezen een belangrijk thema vormt? Op onze niet nader te noemen bord 4-speler die gezien zijn spelniveau toch echt moet gaan denken aan een andere vrijetijdsbesteding? Op Dennis die samen met zijn (letterlijk en figuurlijk) tandenloze tegenstander Oscar de eerste grijze haren heeft bezorgd? Op Sander die de *shortcut* ontdekt meent te hebben en de route Buxtel-Tilburg via Vught-Sint-Michielsgestel-Vught aflegt? Of misschien toch op een groot deel van het team dat zwaar onder zijn niveau leek te opereren, afgelopen ronde? Waarin eigenlijk alleen Oscar, Sander en Emiel fatsoenlijk speelden, maar waarbij het bij de rest bar en boos was. Ikzelf bijvoorbeeld die vanaf zet tien een plan volg waarvan de honden geen brood lusten, Ivar die een stuk in de aanbieding doet (wat gelukkig over het hoofd gezien wordt door zijn tegenstander), Dennis die een goede stelling om zeep helpt, verloren komt te staan, dan weer gelijk, dan weer verloren en uiteindelijk remise realiseert? Bob die met twee pionnen achterstand (zonder compensatie) vrij snel hopeloos staat en Mark die misschien meer uit zijn stelling had kunnen halen?

Aangezien ik vrij bescheiden van aard ben laat ik de keuze op wie de woordenboekcitaten van toepassing zijn geheel aan u over.

Om dit verhaal geheel in lijn met de heer Springer af te sluiten, volgt hier nog een slotoverweging: verliezen is niet leuk. Juister is het om te winnen, zeker wanneer dat moet gebeuren tegen buurman Oude Toren.

A-J

Baronie 5 - Stukkenjagers 5 2-6

Leo van Gelder was zo vriendelijk in te vallen voor Andries Deliën, maar helaas: toen we in Breda aankwamen, bleek een van de Baronnen zich op het laatste moment te hebben afgemeld. Leo was toen zo joviaal de bus en de trein te pakken naar Tilburg, want hij had toch nog van alles te doen. Klasse, Leo, en jouw debuut in het vijfde, dat komt nog wel: 0-1 reglementair derhalve.

'Good old' **Nicolaas Veltman** bracht al na anderhalf uur het volgende halfje binnen. Zijn relaas volgt hier: *“Hoewel men mij in de auto op weg naar Breda naar het 13e bord verwees (een groep verandert als men zelfs maar één nieuw groepslid (Peter Ansems) krijgt, dat is de beroemde pikorde bij primitieve zoogdieren), werd me toch het tweede bord toegewezen. Vanwege mijn ervaring! Een wanhopig beroep op de warme deken der vergetelheid die op mijn leeftijd weldadig maar wel reëel is, werd niet ontvankelijk verklaard. Bij de Baronie kwam de eerstebordspeler niet opdagen, dus de last der verantwoording te spelen op het virtuele eerste bord dwong mij op d4 van mijn opponent f5 te spelen. Ik week zoveel van de geëigende Hollandse paden af dat mij na anderhalf uur remise werd aangeboden. Consultatie van de teamleider leverde mij het laffe ‘bekijk het zelf maar’ op. Een half ei is beter dan een lege dop, zegt mijn ervaring echter, dus was het na anderhalf uur ½-1½ in ons voordeel.”*

De tegenstander van **Kees Gelens** had een Indische verdediging waarbij hij op de damevleugel met zijn pionnen een aanval wilde opzetten. Hij rokeerde echter te laat en Kees kon dat met een schaakje verder blokkeren. Kees gooide de f-pion naar voren, waarbij weliswaar zijn koning bloot kwam te staan, maar de stukken van de tegenstander stonden niet erg actief. Hij probeerde nog wel met zijn koning ruimte voor zijn toren te maken, zodat die uit het hoekje kon kruipen. Kees moest op vervelende zetjes van zijn opponent blijven letten en tegelijkertijd de druk op de koningsvleugel opvoeren. Met een dubbelschaak moest zijn koning zichzelf insluiten, waarna het volgende schaakje hem de partij en zijn dame de kop kostte: ½-2½.

Jan van den Dries kwam flitsend uit de opening: misschien iets te flitsend, maar het zelfvertrouwen was groot na twee interne overwinningen in één week. Echter, hij liet een stuk instaan en moest een toren geven voor drie pionnen. Er bleef een speelbare, maar zeer moeilijke stelling over die uiteindelijk toch niet te houden was: 1½-2½.

Debutant **Peter Ansems** (ex-Tilburg-Noord, ex-EGS, ex-Schavo, maar nu transfervrij en intern spelend bij Rochade) stelde ons niet teleur en bracht de stand op 1½-3½. Zijn verhaal luidt als volgt: *“Nadat centrumpionnen reeds snel na de opening (c4, e6) hun hok hadden opgezocht, probeerde ik een aanval op wits koningsvleugel, welke middels dame-afruul door mijn tegenstander werd ontkracht. Wit was intussen opgehadeld met een geïsoleerde pion, dus vooruit maar. Het plan werd nu om daar iets uit te halen. Na enkele laffe stukruilen van mijn kant, volgde een toreneindspel, waarbij wit tegen twee geïsoleerde dubbelpionnen aanhikte. Zaak was nu om geen blunders te maken en rustig uit te spelen, hetgeen lukte, ondanks de hoge druk die de teamleider in aanloop naar mijn debuut mij had opgelegd. Zijn wantrouwen in mij was zo groot dat hij hoogstpersoonlijk aan het bord naast mij plaatsnam om mij goed te kunnen controleren. Achteraf bleek dit echter nadelig voor de concentratie in zijn eigen partij! Conclusie: leuk om na drie jaar weer in de buitencompetitie te spelen’. Het is toch iets aparts.”*

Cees Zoontjes was net terug uit het verre Bhutan en die afzondering had hem goed gedaan! *“Dat is wel effe wennen, een halfjaar geen schaakbord gezien te hebben en met het hoofd nog in de Bhutaanse wolken. Overigens, zelfs daar houdt men van zelfkastijding en speelt men dus schaak! Jawel! Of er ook een competitie is, dat weet ik niet. Helaas was ik niet in de gelegenheid in het plaatselijke ‘kroegje’ tussen de honden en de rijst met pepers, zelf een keer te spelen. Maar het Steunpunt Boeimeer voor Ouderen in Breda is ook een gezellige locatie hoor! Na 31 zetten gaf mijn tegenstander vermoeid op (drie pionnen achter en een koning op h1 ingesloten door Dg1 en Tg2. Verder maakten de zwarte dame en een paard hem het spelen onmogelijk: 1½-4½. Hij was wel benieuwd hoe hoog mijn rating wel niet was! Ik had net een niesaanval en een hoestbui en kon hem dus geen antwoord geven. Maar goed ook misschien!”*

Maarten Heller leek snel te gaan winnen, maar dat viel nog vies tegen. Hij ergerde zich wel ernstig aan het feit dat zijn tegenstander te pas en te onpas remise aanbood. Ook als hij niet eens aan zet was! Dus moest Maarten geduld uitoefenen en hij deed dat keurig toch: $1\frac{1}{2}$ - $5\frac{1}{2}$.

Paul Pollen was het laatste bezig en stond misschien wel iets beter. Ook Paul had een halfjaar niet gespeeld en vond het prettig binnenkomen met een rustige remise. Beter gestaan, maar niet afgemaakt, maar gezien de stand begrijpelijk: 2-6 dus!

Alles bij elkaar een snelle en duidelijke overwinning en Stukkenjagers 5 hoopt de draad van het mooie seizoen van twee jaar terug weer te hebben opgepakt. Op 22 november, na Unk uit, weten we wellicht beter hoe we ervoor staan.

Jan van den Dries

PROGNOSES

‘Dit team gaat kampioen worden.’ Prognose van César. Gesterkt door een dergelijk blijk van vertrouwen togen we naast onze schoenen, de gekrulde neus in de wind, tot voorbij Ringbaan Oost voor de moeder aller derby’s, Schavo II – Stukkenjagers VI.

Bij het uitwisselen van de opstellingen zagen we de bui echter al hangen. Oud-lid Ludo Groffen op zeven en Gerard Duwêl, tegen ons al jaar en dag met behoorlijk resultaat op twee of drie, nu op acht! Dat beloofde niet veel goeds. En dat werd het ook niet. Die prognose kan wel weer een tijdje de kast in. Toch waren we na afloop niet eens ontevreden, er was lekker gespeeld, de kansen waren wederzijds, de stellingen spannend of interessant en dat dat over all verkeerd uitpakte kon ons niet deren. Na afloop ging het dan ook meer over Luuks controverse met Greta Duisenberg dan over de geleden nederlaag.

Maar goed, die nederlaag dus:

Onze nieuwe spits debuteerde aarzelend. Kwam wat beter uit de opening en wat slechter in het middenspel (of andersom?) te staan, bleef in het eindspel nog aan een pionnetje hangen, maar de tegenstander verdedigde actief en toen Schavo de 4.5 binnen had, drong hij niet langer aan.

De door de ancienniteitscommissie toegelaten tweede debutant baalde een beetje en had zich er meer van voorgesteld dan eruit kwam. Een slordigheidje in een actievere stelling kostte een stuk en een punt.

De derde debutant c.q. herintreder acteerde als vanouds. Wil per se niet verliezen, durft geen remise meer aan te bieden, maar is er als de kippen bij als het aangeboden wordt, wetende dat zijn teamleider te weinig kennis van zaken heeft om de stelling te beoordelen en vertrouwend op diens goedaardige karakter.

En dan zijn er nog vijf.

Peter verloor geheel tegen zijn gewoonte in door een inschattingsfout. De geprognostiseerde promotie pion kwam niet aan de overkant omdat zijn eigen toren in de weg stond en omdat vijandige toren hem lafhartig in de rug aanviel. Op de andere vleugel marcheerde de zwarte pionnenmeerderheid wel door.

Zelf ging ik op herhalingsoefening tegen dezelfde tegenstander als vorig jaar, nu wel met bevredigend resultaat. De hele partij wat beter staan en net toen de tegenstander opgelucht dacht de zaak te hebben geklaard een gemenigheidje waar hij ten koste van een paard intrapte en toen maar gelijk afstapte.

Marcel won ook. Uit het weinige dat ik ervan meegekregen had concludeerde ik dat het wel goed zou komen. Tevreden nagenietend met zijn biertje bevestigde Marcel die mening

Guus had een heel hectische stelling op het bord getoverd die kansrijk voor hem leek. Hij koos voor de ingewikkeldste, alle schepen achter zich verbrandende oplossing, maar zijn tegenstander vond hem, waarna Guus zowel de partij als de analyse verloor. Of daarbij het door Peter aan de bar aangegeven rustige Dg7 ook is bekeken weet ik niet.

Niko tenslotte kwam tegen Duwêl zowaar een kwaliteit voor, maar dat ging ten koste van een witte toren op de zevende rij die zowel zijn looper op d7 als zijn paard ter dekking op b8 en zijn toren op a8 in het hok hield. De prognose dat zich dat na een zet of wat wel zou oplossen bleek niet houdbaar.

De nieuwe prognoses:

1. We worden geen degradant
2. De debutanten gaan het psychologisch voortreffelijk doen in ons team
3. Onze nieuwe spits gaat het seizoensresultaat van de vorige overtreffen. Hij zit al op 50%.
4. Alle debutanten gaan de gemiddelde teamscore in het vorige seizoen (40.625%) overtreffen.
5. Er wordt een nieuwe kok gevonden
6. Onze vraagprijs voor de joker zal te hoog blijken
7. Tukkers blijven zuunig
8. Kleintjes worden groot
9. Hans komt terug
10. Toon evenaart zijn score van het vorig seizoen en bewijst daarmee dat het niveauverschil tussen promotieklasse en derde klasse onderbond slechts virtueel is

Theo M.

Stukkenjagers op goede spoor

Tilburg Schaken
van een verslaggever

Het was een succesvolle dag voor de Tilburgse schaakteams. In de eerste klasse A won Stukkenjagers met 6-4 van Tal/DCG. Ook De Wolstad boekte in de derde klasse een overwinning, zij het een nipte. Moerkapelle werd met 4,5-3,5 verslagen.

Voor Stukkenjagers biedt de overwinning op Tal nieuwe perspectieven. Na de nogal zure nederlaag tegen BSG in de eerste ronde leek het seizoen al in mineur. Nu gloort er weer hoop.

Vorig jaar werd tegen Tal met moeite gelijk gespeeld en nu was de overwinning meer dan verdiend. Op het laatste moment moest er een reserve ingezet worden, maar zelfs dat kon het thuisteam niet deren. Teamleider Bexx toont zich gematigd optimistisch. „De twee volgende wedstrijden tegen

Philidor Leeuwarden en Groningen worden cruciaal. Als we die beide kunnen winnen, draaien we weer mee.”

Remises

Dirk Hiemstra was de reserve en ondanks zwaar verzet kon hij toch geen stand houden. Petra Schuurman, Maarten Strijbos, Ruid Feelders en Cor van Dongen wonnen regelmatig. De overwinning had nog hoger kunnen uitvallen, maar kopman Herman Grooten raakte tegen Luberti de weg kwijt. Hij stond volstrekt gewonnen, maar nota bene in de tijdnood van zijn tegenstander dwaalde hij. Remises waren er verder voor Peek, Clijssen, Bexx en Veltkamp. Vooral de laatste had ook nog goede winstkansen.

De Wolstad behaalde weer een van zijn befaamde 4,5-3,5 overwinningen. De uitslag had echter hoger mochten uitvallen.

Hans Moors, die gewonnen stond, kuaalde in grote tijdnood een stuk van zijn tegenstander van het bord en het herstel kostte hem te veel tijd. Hij ging daarom door zijn vlag. Ook Leemans overkwam hetzelfde. Hij gebruikte ook zeeën van tijd en dat werd hem funest. In de sloffase was het nog bibberen voor De Wolstad. Marc Viering stond een pion achter, maar hij wist nog remise te houden, zodat de matchpunten toch in Tilburg bleven.

In de regio moest Schavo in de eerste klasse A buigen voor Waalwijk. Het Goirlese EGS deed in tweede klasse A goede zaken door van het Roosendaalse RSG te winnen en de lokale derby tussen Rochade en Oude Toren eindigde in een 4,5-3,5 overwinning voor laatstgenoemde. Oisterwijk had in de derde klasse geen kind aan het derde team van Schavo, 5,5-2,5.

Oog in oog met Garry

Enige tijd terug kreeg ik van een broker uit Chicago de vraag of ik interesse had om een keer tegen Kasparov te spelen. Nadien vernam ik niets meer van hem en dacht dat het wel een illusie zou blijven. Een maand geleden kreeg ik echter een aanmeldformulier voor een simultaan in Londen tegen Kasparov, georganiseerd door de Chicago Optiebeurs in samenwerking met een software-provider. Er werd melding gemaakt van een lotingsprocedure en een ratingcheck (niet te hoge rating!). Op de loting had ik waarschijnlijk geen invloed, maar gezien mijn resultaten over de laatste jaren had ik zeker kans om erdoor te komen. Een week voor aanvang kreeg ik te horen dat ik kon spelen en aangezien ik die hele week in Londen zou zijn kon ik me opmaken voor een interessante avond.

Ik arriveerde een uur te vroeg bij de 'speelzaal' (Café Royal) en besloot de tijd te doden in een nabijgelegen pub en al doende alvast de zenuwen te onderdrukken. Een uur werd twee uur (de opening werd uitgesteld) en na het welkomstdrankje en enkele glazen wijn was er van nervositeit niets meer te merken. De opening stond in het teken van de overeenkomsten tussen de financiële (optie)markten en het schaken, iets waar ik nog nooit bij stil had gestaan.

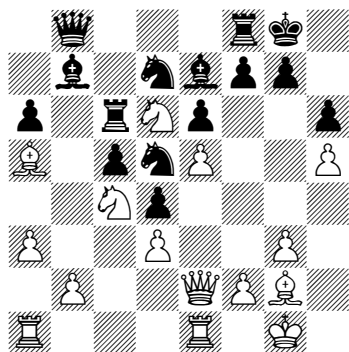
Verder werd er uitdrukkelijk vermeld om de partij toch vooral niet onnodig te rekken als daar geen reden toe is. Kasparov daarentegen was van mening dat 'anybody who really believes he can still trick me with a queen down or with an inferior position must do so'.

Mijn persoonlijke indruk van Kasparov: in tegenstelling tot het beeld wat er in de bladen geschetst wordt lijkt hij me een vriendelijke vent. Misschien moet je je, om je staande te houden op het (aller)hoogste niveau, wel autoritair en arrogant opstellen. In de setting waarin ik hem ontmoet heb had hij dit absoluut niet nodig.

(8) Garry Kasparov - Mark van Beurden [C00]

Belzberg/CBOE sim London, 22 oktober 2003

1.e4 e6 2.Qe2 (Einde repetoire) c5 3.Nf3 Nc6 4.g3 Be7 5.Bg2 Nf6 6.d3 d5 7.0-0 0-0 8.e5 Nd7 9.c4 d4 10.h4 a6 11.Bf4 h6 12.Re1 b5 13.Nbd2 Bb7 14.h5 bxc4 15.Nxc4 Nb4 16.a3 Nd5 17.Bd2 Rc8 18.Ba5 Qe8 19.Nfd2 Rc6 20.Ne4 Qb8 21.Ned6

21...Rxd6!? 22.exd6 Bxd6 23.Nxd6 Qxd6 24.Rac1 Ba8 25.Bd2 Rb8 26.b4 cxb4 27.axb4 e5?! [27...Nxb4 28.Bxa8 Rxa8÷] 28.Rc2 Nxb4 29.Bxb4 Qxb4 30.Bxa8 Rxa8 31.Rec1 Qd6? [31...Re8 32.Rc8 (32.f4 Qb8!) 32...Kf8©] 32.Rc8+ Rxc8 33.Rxc8+ Kh7 [33...Nf8 34.Re8 f6 35.Qa2+] 34.Qe4+ 1-0

SJ-LATIJN

Wat? Heeft hij zich op mij voorbereid? Hoe kan dat nou, ik weet zelf niet eens wat ik doe.

*Hebben jullie onze website al bij je favorieten opgeslagen?
Mijn favoriete wil niets met schaken te maken hebben.*

*Zie je dat, boven die deur? Hier spellen ze vlees nog als vleesch.
'Vleesch?' Dat kun je niet eten, daar kun je alleen maar gemeenschap mee hebben.*

Je hebt nu wel erg veel pionnen. Spaar je ook postzegels?

*Hier, je koffie.
Er is geen melk bij.
Geen punt, er staat hier nog wat kaarsenvet.*

*'s Zondagsochtends loop ik om 8 uur al met de hond in de Warande
Moet je hond niet naar de kerk?*

*Sport, als er geen bal bij komt is er geen bal aan.
En wielrennen dan?
Ook geen zak aan.
Nee, bij Lance Armstrong niet.
En zwemmen?
Ook niks, vooral niet in het water. Op de kant, als ze zich staan uit te kleden, heeft 't nog wel iets*

HET SCHAAKSPEL IN DE LITERATUUR

Uit 'Het leven van Pi'

Yann Martel

Met mijn medebeoefenaars van de exacte wetenschappen had ik nooit problemen. Exacte wetenschappers behoren tot het slag vriendelijke, atheïstische, hardwerkende bierdrinkers die als ze niet met wetenschap bezig zijn, gepreoccupeerd zijn met seks, schaken en honkbal.

SB-punten, hoe werkt dat?

Zoals bekend vindt op 19 november de laatste ronde van de eerste cyclus van de groepencompetitie plaats. Omdat er in de meeste groepen twee promotie-/degradatielijnen zijn, zal er ongetwijfeld driftig gerekend worden. En dan niet alleen qua gewone punten, maar ook qua Sonneborn-Bergerpunten, kortweg SB genoemd. Want die geven de doorslag bij gelijk eindigen. De berekening daarvan gaat als volgt:

* Je verliespartijen leveren 0 SB-punten op

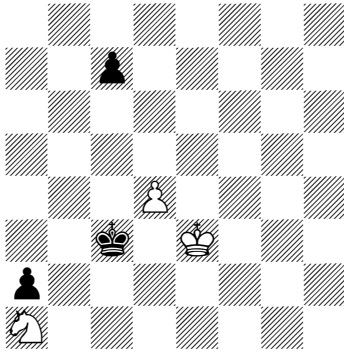
* Een winstpartij levert wel SB-punten op, en wel het totaal aantal punten dat je tegenstander uiteindelijk scoort

* Een remise, je vermoedt het al, levert op: 0,5 x het totaal aantal punten dat je tegenstander uiteindelijk scoort.

In de praktijk betekent het dat je SB-punten hoger zijn als je je punten tegen hooggeindigende spelers haalt.

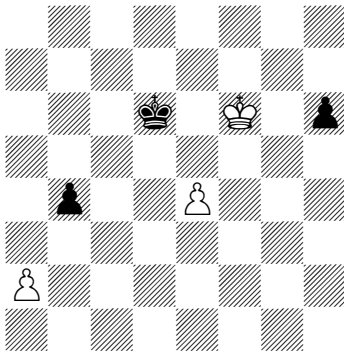
Bijna-sensatie...

Op 29 oktober was hekkensluiter Paul Vermeë in de C1 dicht bij een zeer verrassend resultaat. In zijn partij tegen koploper Emil Voorhorst wist hij door goed terug te vechten uit verloren stelling de diagramstelling te bereiken.

Paul speelde uiteraard 47... Kb2, en na 48. Kd2 Kxa1 49. Kc2 speelde hij vol overtuiging 49... c5, want na dxc5 zou het pat zijn. Toen Emil echter 50. d5 speelde schrok Paul er zo van dat dat plan doorkruist werd dat hij... opgaf! Het is echter nog steeds remise, als hij de c-pion zich nog een keer dood laat lopen: 50... c4 51. d6 c3 en nu zal wit net iets eerder pat dan mat zetten.

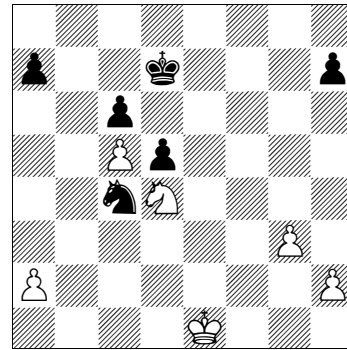
Paul bevindt zich overigens in goed gezelschap. Onderstaand fragment ontstond in 1977 in de partij die de beslissing bracht in de Tilburgse titelstrijd.

De witspeler moest winnen om kampioen te worden, maar dat gaat niet lukken, want zwart is aan zet en kan eenvoudig remise maken door 62... Kd7. Als wit dan Kf7 speelt om de zwarte koning van e8 af te houden volgt weer Kd6, enzovoort. Helaas onderkende de zwartspeler deze mogelijkheid niet en gaf hij op. Tot verbazing van het publiek bleek overigens ook de kersverse kampioen in de veronderstelling te verkeren dat de stelling voor wit gewonnen was.

Het EK-landen in Plovdiv

Om de twee jaar wordt er een EK-landen gehouden, de andere jaren is het de beurt aan de Olympiade. Bij het EK-landen zijn er bij de heren vier borden en bij de dames twee. Dit zal overigens per 2005 veranderen: voor het eerst zullen er dan ook vier damesborden zijn. Dan hopen Bianca en ik acte de presence te geven in Göteborg.

Waar we twee jaar geleden in het Spaanse Leon aan mochten treden, was dit jaar het strijdtoneel in het Bulgaarse Plovdiv. We kwamen donderdag 9 oktober tegen de avond aan, terwijl het toernooi pas zaterdag 11 oktober begon. Genoeg tijd om te acclimatiseren dus. Vrijdag ben ik samen met Peng en Tea Lanchava wat gaan shoppen in Plovdiv-city. 's Avonds was de opening in het schitterende amphitheater. Onze coach, Adrian Mikhalchishin, was vrijdagavond nog in geen velden of wegen te bekennen en ik nam dus aan dat ik de volgende dag dan ook niet zou spelen aangezien ik derde bordspeler was. De opstelling moet namelijk voor 10 uur 's ochtends doorgegeven worden, anders spelen de eerste twee. Bij het ontbijt bleek Adrian echter aanwezig (alhoewel hij in een ander hotel verbleef) en er werd besloten dat Peng en ik zouden spelen.

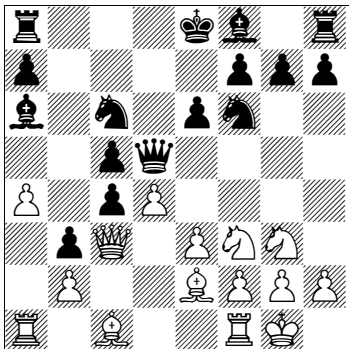
Omdat Peng een gewonnen stelling uit handen gaf en ik won, speelden we 1-1 gelijk tegen Oostenrijk. Hieronder het lastige paardeindspel dat ik won tegen Helène Mira.

1. Ke2 Pa5 2. Kf3 Pb7 3. Pb3 Pd8 4. Kf4 Pe6+ 5. Kf5 a6 6. h4 Ke7 7. g4 Kf7 8. Ke5 Ke7 9. Kf5 Kf7 10. Ke5 Ke7 11. g5 Pf8 12. h5 Pe6 13. g6 hxg6 14. hxg6 Pf8 15. Kf5?! Tot nu toe had ik het eindspel goed gespeeld, maar nu miste ik een snelle winst: 15. g7 Pd7+ 16. Kf5 Kf7 17. g8D Kxg8 18. Ke6 en wit dringt de zwarte stelling binnen. Gelukkig kwam 15 zetten later de vis toch op het droge.

Een leuke anekdote van deze eerste ronde was dat wereldkampioen Ponomariov, voor de partij nog met bloemen gehuldigd omdat hij jarig was, zijn mobieltje niet uitgezet had. Toen iemand hem telefonisch wilde feliciteren kreeg hij een nul aan zijn broek: zijn tegenstander, de Zweed Agrest, claimde (in overigens heel goede stelling) het punt. Lekker verjaardagscadeau...

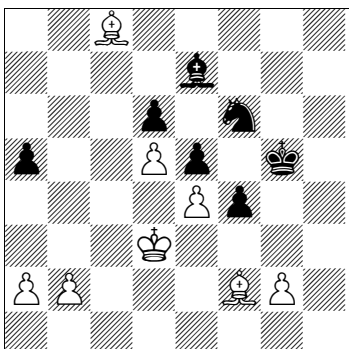
Na een teleurstellende nederlaag in de tweede ronde tegen Bulgarije II (Peng verloor en ik moest in slechte stelling in remise berusten) dachten we in de derde ronde tegen Zweden voor het eerst de volle winst te pakken. Helaas liet ik het dit keer afweten. In onderstaande stelling sta ik met wit al minder. Hier was ik me overigens niet van bewust en dacht een dubbel uitroeptekenzet te doen. Vervang de uitroeptekens door vraagtekens en het

resultaat van de partij is duidelijk.

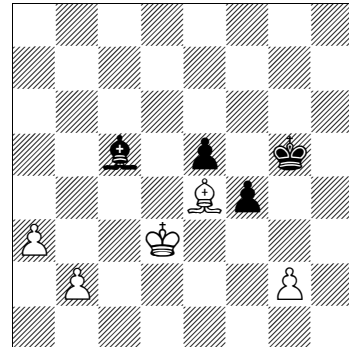
1. e4?? Pxe4 2. Pxe4 cxd4 3. De1 en wit heeft wel heel snel een verloren stelling bereikt.

De vierde ronde werd voor mij een welverdiende rustdag. Doordat Peng en Tea beiden wonnen zou ik ook de vijfde ronde niet in actie komen. Ik besloot onze eerste overwinning dan ook flink te vieren. Die avond werd er gekaart (Georgisch jokeren is een echte aanrader!) en van vele heerlijke Bulgaarse drankjes genoten. God straft onmiddellijk: ik moest de volgende dag toch spelen (Tea was niet lekker). Moldavië stond op het programma en ik moest tegen de moeder van Almira Schripchenko. Ik was 2 jaar geleden vreselijk door deze dame geplet. Tijd voor wraak dus... Na eindelijk een fatsoenlijke partij te hebben afgeleverd ontstond de volgende stelling.

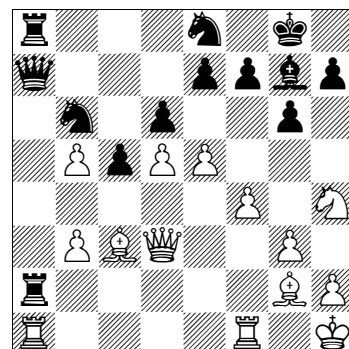
1. Lf5? Pxd5 Dank je wel, moest mijn tegenstander gedacht hebben... 2. a3

Pf6 3. Le6 Pe8 4. Lb6 Pg7 5. Lh3 a4 6. Ld7 Ph5 7. Lxa4 Pf6 8. Ld1 d5 9. Lf3 dxe4+ 10. Lxe4 Pd7 11. Lf2 Pc5+ 12. Lxc5 Lxc5 Gelukkig is het ongelijke lopereindspel op tempo gewonnen:

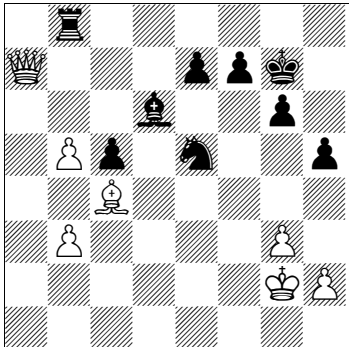
13. Kc4 Ld4 14. b4 Kf6 15. Kd5 Ke7 16. Kc6 Kd8 17. a4 Kc8 18. a5 Lc3 19. a6 Kb8 20. b5 Ka7 21. b6+ Kxa6 22. Ld3+ Ka5 23. b7 e4 24. b8D en opgegeven.

Omdat Tea de zesde ronde met wit snel verloor van de Engelse Houska, mocht ik de zevende ronde aantreden tegen Spanje, met als coach onze ex-coach Roberto Cifuentes. Om nog een goede klassering te bereiken moest er per se gewonnen worden. Toen ik zag dat Peng goed tot gewonnen stond, offerde ik in onderstaande stelling mijn dame, waarna ik een vesting bereikte.

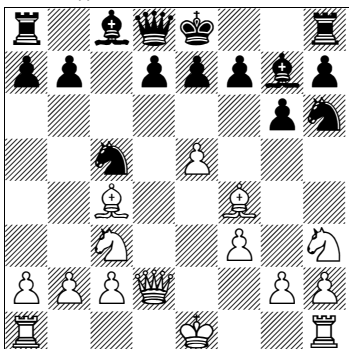
1. ... Txa1 2. Txa1 Dxa1+ 3. Lxa1 Txa1+ 4. Lf1 dxe5 5. fxe5 Lxe5 6. Pf3 Ld6 7. Pd2 Pf6 8. Pc4 Pfxd5 9. Pxb6 Pxb6 10. Kg2 Ta8 11. Le2 Tb8

12. De4 Pd7 13. Da4 Kg7 14. Da7
Pe5 15. Lc4 h5

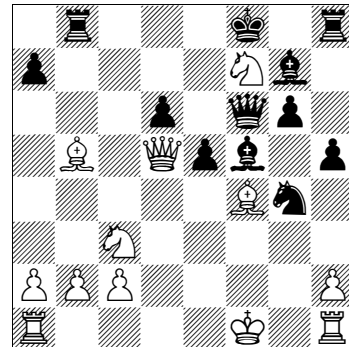
Zo zouden we met 1,5-0,5 winnen... Helaas gaf Peng een gewonnen stelling uit handen (ze verloor) en moest ik mijn vesting zien om te toveren in winst. Ik heb het lang geprobeerd (ik was als laatste bezig), ging te ver en verloor. Ik zat er dan ook helemaal doorheen. Als 'beloning' mocht ik de achtste ronde wéér spelen.

Ik zat nog achter mijn bord te slapen (het hotel was zo rumoerig dat ik 's nachts maar een uur of drie had geslapen) toen ik pardoes een stuk achter kwam:

11. ... Pf5? nu is teruggaan naar g8 ook geen pretje... 12. g4 Ph4 13. Df2! kwijt dat stuk h5! 14. Dxc5 Pxf3+ 15. Ke2 d6? beter was 15. ... hxg4 met minime rommelkansen 16. Dd5? Le6 17. Lb5+ Kf8 nu heeft zwart al ruime compensatie 18. Dxb7 Tb8 19. De4 Lxg4 20. Kf2 Pxe5! 21. Pg5 Lf5 22. Dd5 e6 23. Dd2 Pg4+ 24. Kf1 e5 25.

Dd5 Df6 26. Pxf7?

26. ... Pe3+! 27. Lxe3 Le4+ 28. Kg1 Lxd5 29. Pxd5 De6 30. c4 Dg4+ 31. Kf2 Kxf7 32. Thg1 Dh4+ 33. Kg2 De4+ 34. Kf2 Txb5 35. cxb5 Dxd5 36. Tad1 Dxa2 37. Txd6 Dxb2+ 38. Kf3 e4+ Uiteindelijk toch wel een aardig potje...

De matchpunten kwamen nog even in gevaar toen ook Tea blunderde maar omdat ook daar niet van geprofiteerd werd, kwam de zege toch binnen.

Het bleek dat onze zeer geflatteerde overwinning het licht niet kon verdragen. Meteen nadat we klaar waren viel het licht in de speelzaal uit. Het duurde zo'n 30 minuten voordat het probleem opgelost werd. De klokken werden stil gezet en er was behoorlijke commotie. De Nederlandse herenploeg stond toen 1,5-0,5 voor, maar de twee partijen die nog bezig waren stonden waarschijnlijk verloren. Loek van Wely en coach Herman Hamers maakten van de chaos gebruik om de tegenstanders een 2-2 eindstand aan te bieden, hetgeen aangenomen (!) werd. Zo hielden de heren nog een kleine kans om bij de eerste 6 te komen en daarmee de welbegeerde A-status te bemachtigen (dit scheelt al gauw zo'n 700 euro in de maand).

Omdat de heren de laatste ronde vrij kansloos van de Oekraïne verloren en wij met (enig geluk) wonnen van Israël werden beide teams 13e, een heel

ongelukkig toernooi dus, zowel voor de dames als de heren. Het enige lichtpuntje was dat de sfeer tijdens het toernooi prima was.

Gezocht

Graag zou ik in het bezit komen van de volgende partijnotaties:

J. Jansen – M. Thomassen (1-0, 10 oktober 1998)

G. Gabriëls – M. Thomassen (1-0, 9 december 2000)

Beloning bespreekbaar. Reacties op 06-202568xx

(Uit: de Reeshofbode, oktober 2003)

CLUB MET EEN VERLEDEN

“We zijn geen club met toekomst, we zijn een club met een verleden.” Weer zo’n saillante uitspraak uit de oude doos. Dit keer van Guus van Heck. Onwillekeurig denk je bij zo’n uitspraak aan een vrouw met een verleden en schuif je met beginnende opwindning naar het puntje van je stoel. Dat zou nu overdreven zijn, want het ging slechts om een verklaring voor het feit dat we geen jeugdafdeling hadden en ook nooit gehad hebben.

Maar een verleden, waar we toen heel opgewonden van werden, hebben we wel.

Een voorbeeld:

Lucius Voorhorst, -jazeker, de vader van, we hadden toen meer toekomst dan Guus dacht-, bezat een huisje ergens in Noord Frankrijk. En zoals dat dan gaat bij schakende studenten die weinig te makken hebben, vielen er tijdens de vakanties wel eens Stukkenjagers bij Lucius in Noord-Frankrijk op de klep. Goedkoop en toch gezellig.

Daar werd het idee geboren om zich uit te geven voor een Franse schaakclub, die contact zocht met een Nederlandse schaakvereniging om die uit te nodigen voor een wedstrijd op Franse bodem, uiteraard met de bedoeling om daarna in Nederland een returnmatch te spelen. Het niet te missen ‘slachtoffer’ werd De Wolstad.

De naam van de Franse vereniging was ook snel gevonden: ‘Le cheval qui rit’.

De correspondentie kon beginnen.

In het beste schoolfrans dat voorhanden was, werd onder het genot van menig glas en met toenemende voorpret de uitnodiging opgesteld en verstuurd. En ze trapt er met beide voeten in. ‘Le cheval qui rit’ deed geen lampje branden. In even mooi en zorgvuldig schoolfrans kwam het antwoord, men was zeer vereerd en zou graag van de uitnodiging gebruik maken. Na wat heen en weer geschrijf werden plaats en datum vastgesteld en begon De Wolstad aan zijn internationalisering.

De Wolstadgezichten moeten bij aankomst volgens de overlevering gevarieerd hebben van verbaasd en ongelovig tot pissig, waarna de boer met kiespijn het alsnog won.

De match Le cheval qui rit – De Wolstad is dat weekend tweemaal gespeeld. De paarden lachten dan wel in hun vuistje, maar de winst was voor De Wolstad. De uitslag is niet bekend, althans niet bij mij. Toon M, als enig overgeblevene van het Stukkenjagers-gezelschap, weet daar vast meer van.

Het schijnt er heel gezellig aan toe gegaan te zijn, desondanks is de returnmatch nooit van de grond gekomen.

Theo M.

STUKKENJAGERS-RATINGLIJST PER 4 NOVEMBER 2003

1. Maurice Peek (2340)	2353	
2. Herman Grooten (2358)	2346	
3. Maarten Strijbos (2299)	2295	
4. Cor van Dongen (2259)	2252	
5. Petra Schuurman (2266)	2244	
6. Frank Wuts (2228)	2203	
7. César Becx (2236)	2198	
8. Bianca Muhren (2146)	2163	
9. Mark Huizer (2157)	2136	
10. Gerben Veltkamp (2166)	2135	
11. Peter Huibers (2127)	2129	
12. Mark Clijsen (2137)	2108	
13. Ruud Feelders (2086)	2092	
14. Wiebe Cnossen (2078)	2082	
15. Erik Dignum (2043)	2052	
16. John Greunsvan (2058)	2034	
17. Fré Hoogendoorn (2051)	2033	
18. Bram van Huygevoort (2023)	1994	
19. Karel Storm (1986)	1980	
20. Willem Spoeltman (1911)	1963	
21. Mark van Beurden (1926)	1949	
22. Ivar Heine (1901)	1918	
23. Gertjan Thomassen (1904)	1911	
24. Luuk Koelman (1967)	1897	
25. Jim Stada (1945)	1892	
26. Joost op 't Hoog (1888)	1888	
27. Lex Karstens (1840)	1878	
28. Reinier Jaquet (1802)	1859	
29. Ard van Beek (1889)	1856	
30. Sander Funk (1855)	1842	
31. Martijn Thomassen (1833)	1839	
32. Kienfong Lie Kwie (1915)	1830	
33. Marion Adriaans (1775)	1798	
34. Oscar van Ewijk (1758)	1755	
35. Toon Mentink (1760)	1746	
36. Rob Milo (1744*)		1743
37. Maykel van Rijen (1767)	1729	
38. Peter Buitenhuis (1781)	1724	
39. Maarten Heller (1718)	1698	
40. Arend-Jan Meerwijk (1706)	1697	
41. Andries Deliën (1659)	1694	
42. Frank Dujardin (1674)	1688	
43. Emiel Bouwens (1691)	1687	
44. Bob Gallucci (1622)	1679	
45. Dirk Hiemstra	1670	
46. Mark van den Berg (1711)	1667	
47. Roel Backhuis (1828*)	1655	
48. Geertjan ten Hacken	1650*	
49. Jan Otten (1659)	1639	
. Bas Rosheuvel (1642)	1639	
51. Leo van Gelder	1627	
52. Emil Voorhorst	1605	

53. Dennis Slegers (1593)	1593	
54. Marcel Rispens (1586)	1586	
55. Theo Mulder (1561)	1580	
. Paul Pollen (1561)	1580	
57. Guus Vermeulen (1578)	1574	
58. Peter Ansems (1450*)	1553*	
59. Nicolaas Veltman (1540)		1528
60. Kees Gelens (1533)	1508	
61. Willem de Bont (1509*)	1459	
62. Jan van den Dries (1536)	1454	
63. Guus van Heck (1510)	1442	
64. Cees Zoontjens (1474)	1399	
65. Inge Gaasbeek (1419*)	1393	
66. Marco Kemmeren (1503*)		1374
67. Niko vd Wal (1505)	1359	
68. Tsang wai Lam (1401*)	1352	
69. Paul Vermees (1331)	1254	
70. Filip de Waard (1256*)	1211	

tussen haakjes de nieuwe KNSB-rating van **1-11-'03**. Een * betekent dat de KNSB 'm nog wat onbetrouwbaar vindt, omdat ie gebaseerd is op minder dan 25 partijen
 Verwerkt zijn: Arnhem, Groepen (5), Apeldoorn, Den Haag, Budva, SJ Open (2), extern (1), avond (1), Europacup, Arctic Cup, Hoogeveen, EK landenteams, Duiven, avond (1), OSBO (1), KBSB (2), 2.Bundesliga (1), Curacao, Eijgenbrood

Schaken in Hoogeveen

Terwijl Petra dit jaar met de vrouwenploeg naar Plovdiv ging voor het EK voor landenteams, toog ik naar het hoge Noorden om mee te doen aan het Essenttoernooi in Hoogeveen. Maurice had hier ook eens meegespeeld en toen ik van te voren bij hem polste om hij toevallig weer wilde spelen in Hoogeveen, was zijn antwoord resoluut: "Hoogeveen, daar valt helemaal niets te beleven!" Hier spreekt de ware Bourgondiër. Toen ik tijdens het toernooi bij het halen van koffie even in gesprek kwam met de Engelse grootmeester Mark Hebden, klaagde hij ook al steen en been over het gebrek aan een nachtleven in Hoogeveen. Het was zijn eerste toernooi in Nederland, maar het zou ook zijn laatste worden. Gelukkig kwam Sokolov ook even langs. "Try Wijk aan Zee", zei hij. "Why", repliceerde Hebden die begrepen had dat Wijk aan Zee zo mogelijk nog veel kleiner is dan Hoogeveen. "Well, there are some hotels, like Sonnevank for instance, where you can become drunk in a decent way!" was het parate antwoord van de Nederlandse Bosniër.

De organisatie had het probleem van het gebrekkige nachtleven opgelost door in een vakantiepark een aantal bungalows te huren, zo'n 9 kilometer van Hoogeveen. Zo werden twee bungalows aangeboden aan het jeugdteam uit Utrecht en uit de berichten heb ik begrepen dat de jongelui zowel serieus zijn bezig geweest als dat er de bloemetjes werd buiten gezet.

Ik deelde een wat rustiger huisje met mijn vroegere pupil Jan Werle en de Georgische grootmeester Zviad Izoria. Deze pas 19-jarige speler is een enorm talent die al tweemaal Europees jeugdkampioen is geweest. Een jaar eerder stond hij rond de 2600, nu moest hij dan weliswaar genoeg nemen met de 'bescheiden rating' van 2545, zijn inzicht was er niet minder om. Het was een waar genoegen om met deze knaap de partijen van die dag na te spelen. Hij begrijpt het spelletje echt, daar heeft hij geen Fritz voor nodig. Het aardige is ook dat hij op elke vraag een antwoord had en dat bedoel ik niet op de arrogante manier die sommige schakers niet vreemd is.

Helaas kon ik daar in het begin nauwelijks van genieten, ik moest vanaf de tweede tot en met de vierde ronde het bed houden vanwege een hardnekkig griepje. Voor het schaken is dat ook niet zo bevorderlijk: in bed liggen totdat de partij begint, dan een dikke jas aantrekken om naar de toernooizaal te gaan, partij

spelen en zo snel mogelijk weer naar huis om opnieuw onder de wol te kruipen. Maar ach, ziek zijn is onsportief, riep Donner ooit eens nadat hij had verloren van iemand die overduidelijk zat te snorren aan het bord. Ik liet niet merken dat ik koorts had en voor de zekerheid had ik een aspirientje in mijn zak zitten. Dat paracetamolletje wilde ik niet gebruiken, maar op een gegeven moment was het handig dat ik het bij me had. Een andere jeugdspeler die ik train, de 13-jarige Vincent Rothuis, voelde zich ook al niet best tijdens het toernooi, en die kon ik nu tijdens de partij een handje helpen. Het griepje diende zich aan in de eerste ronde. Als je dergelijke zetten speelt, zoals ik hier op een gegeven moment deed, dan kun je daar inderdaad flink ziek van worden!

Grooten – Cako

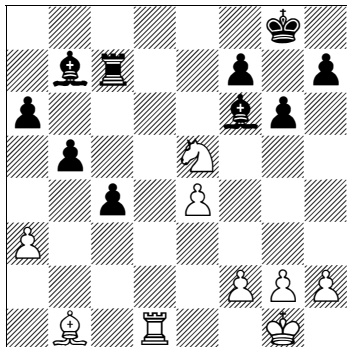
1. d4 Pf6 2. c4 e6 3. Pf3 b6 4. a3 Lb7 5. Pc3 d5 6. cxd5 Pxd5 7. e3

Vorig jaar speelde ik toevallig in de laatste ronde tegen dezelfde tegenstander en toen kregen we dezelfde variant op het bord; ik won toen relatief eenvoudig. Omdat ik het idee had dat hij zich wellicht flink had zitten voorbereiden op mij (dat was mogelijk omdat de deelnemerslijst al dagen voor het toernooi bekend was), week ik maar af naar een oud systeem dat Kasparov in de tachtiger jaren grote successen bracht. Over dat voorbereiden gesproken. Een andere pupil van mij, de 13-jarige Wouter Spoelman had zijn mogelijke tegenstanders uit de eerste ronde zowel met wit als met zwart onder de loep genomen. Hij won dan ook vrij overtuigend van een toch zeer respectabele meester: Mark van der Werf. In de tweede ronde haalde hij bijna de nog respectabelere Erwin l'Ami onderuit. Die ontsnapte, ondanks het stuk minder, toch nog met remise.

7. ... Pd7 8. Ld3 c5 9. e4 Pxc3 10. bxc3 Le7 11. 0-0 0-0 12. De2 Tc8 13. Lb2 Dc7 14. De3 e5 15. Lb5 exd4 16. cxd4 Pf6 17. d5 a6 18. Le5??

Een verschrikkelijke rekenfout in een zeer kansrijke stelling. Na 18. Pe5! had zwart een zware pijp te roken gekregen. Nu verliest wit een pion en raakt hij ook nog het loperpaar kwijt, hetgeen in dit type stelling zo mogelijk nog erger is.

18. ... Pg4 19. Lxc7 Pxe3 20. d6 Txc7 21. dxc7 Pxf1 22. Lxf1 Tc8 23. Pe5 Txc7 24. Lc4 Lf6 25. Td1 b5 26. La2 c4 27. Lb1 g6

Ben je vol goede moed aan het toernooi begonnen, zit je na 27 zetten met wit tegen een dergelijke troosteloze stelling aan te kijken tegen iemand met zo'n 250 Elopunten minder. Hier begon ik me al goed ziek te voelen!

28. Pd7

Onder het motto: "met opgeven is nog nooit een partij gewonnen", ging ik toch maar even door.

28. ... Lb2?!

Ah, gelukkig, de eerste onnauwkeurigheid. Nu was 28. ... Le7 wel zo veilig. Wit heeft dan weinig meer te hopen.

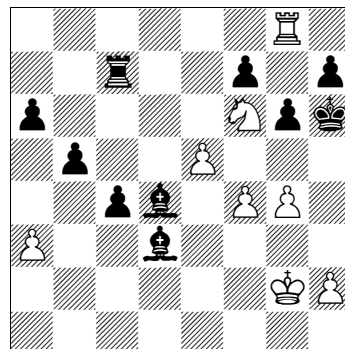
29. e5 Lc6 30. Pf6+ Kf8 31. f4 Ke7 32. Pg8+ Ke8 33. Pf6+ Kf8 34. Le4!

De loper op c6 is een belangrijke verdediger.

34. ... Lxe4??

Dat is niet zo handig van de zwartspeler. Het gaat zelfs geforceerd mat! In een eindspel nog wel, wie had dat kunnen denken? De enige zet was 34. ... Lxa3 35. Lxc6 Txc6 36. Td8+ Kg7 37. Tg8+ Kh6 38. g4 Txf6 en volgens mijn computerprogramma heeft zwart groot tot beslissend voordeel. Of dat zo is na 39. g5+ Kh5 40. gxf6 wens ik te betwijfelen. Een voorbeeld: 40. ... b4 41. e6 fxe6 42. f7 b3 43. Tb8 Kh6 44. Kf2 Kg7 45. Ke3 Kxf7 46. Kd4 Lc1 47. Kxc4 b2 48. Kd3 en wit zal wel remise kunnen maken.

35. Td8+ Kg7 36. Tg8+ Kh6 37. g4! Ld4+ 38. Kf1 Ld3+ 39. Kg2

1-0

Tjonge dat was even een mooie ontsnapping, zou dit dan mijn toernooi gaan worden? De tweede ronde stond de

“gevaarlijke gek” Dvoirys op het menu. Deze Rus is een sterke grootmeester die tussen de 2550 en 2600 fluctueert met zijn rating. Een aantal jaren geleden haalde hij in Leeuwarden nog alle kranten omdat hij een gewonnen stelling verprutste en toen, helemaal gek geworden, eerst een reep chocolade letterlijk tot moes verfrommelde in zijn handen om vervolgens op de grond te gaan zitten en met zijn hoofd op de betonnen vloer te gaan bonken! Terwijl het bloed in het rond spoot, vroegen de toevallige omstanders wat voor drama hier had plaatsgevonden. Ach, deze man spoort niet helemaal, maar welke schaker eigenlijk wel?

Dvoirys – Grooten

1. e4 c6 2. Pc3 d5 3. De2

Wat is dit? Hij wil mij uit het boek halen? Dat vind ik altijd best als ze dat doen, ik heb trouwens niet zo'n groot boek in mijn hoofd zitten.

3. ... d4 4. Pd1

Volgens mij moet het paard naar b1, hier staat het flink in de weg.

4. ... e5 5. g3 c5 6. d3 Pf6 7. Lg2 Pc6 8. Pf3 Lg4 9. h3 Lh5 10. 0-0 Le7

Deze stelling is bekend met verwisselde kleuren. We zijn in een 1. d4 opening terecht gekomen en de variant die ik nu met verwisselde kleuren heb ik met wit ook diverse malen gespeeld. Als we nu het paard op b1 denken, is het gebruikelijke witte plan om met a2-a4 en Pb1-a3 de actie op de damevleugel zo lang mogelijk tegen te houden.

11. g4

Door de omstandigheden bedient wit zich van een systeem dat met verwisselde kleuren als dubieus wordt aangeduid.

11. ... Lg6 12. Ph4 Pd7 13. Pf5 0-0 14. f4 exf4 15. Lxf4 Pde5

Als zwart veld e5 in handen heeft, staat hij strategisch gezien prima. Petrosian kreeg ook altijd nog voor elkaar om de slechte loper te ruilen.

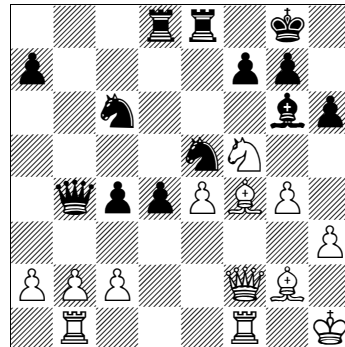
16. Pf2 h6

Dit bereidt 17. ... Lg5 voor dat een zet eerder nog niet zo gelukkig was.

17. Pxe7+

Wit geeft zijn beste stuk op om de zwarte actie te verhinderen.

17. ... Dxe7 18. Ph1 b5 19. Pg3 c4 20. Pf5 Db4 21. Tab1 Tfe8 22. dxc4 bxc4 23. Df2 Tad8 24. Kh1

Wit is er in geslaagd om het ongelukkige paard op d1 via de originele manoeuvre met Ph1 op een mooi veld te krijgen. Maar dat ging ten koste van het spel op de damevleugel waar zwart al veel verder is dan waar hij onder normale omstandigheden is. De diagramstelling is een belangrijk moment in de partij. Zwart heeft zeer veel bereikt aangezien wit zich genoodzaakt tot dxc4, bxc4. Hij dient nog wel het komende initiatief op de koningsvleugel neer te slaan.

24. ... Da5!?

Lijkt niet de meest handige verdediging maar zwart moest iets doen tegen de dreiging 25. Lxe5 Pxe5 (25. ... Txe5 26. Pxd4.) Achteraf blijkt de tekstzet uitstekend te zijn!

25. Dh4

De kritieke stelling in de partij.

25. ... Td7??

Een vreselijke bok voortgekomen door een chaotisch denkproces. De hoofddreiging is 26. Pxd4 en gezien de vorige variant had ik daar uiteraard rekening mee gehouden. Met 25. ... Te6! zou die dreiging eenvoudig gepareerd worden waarna er niets concreets meer voor wit te vinden is. Waarom ik op het laatste moment besloot tot de tekstzet (ik meende een variant gezien te hebben waarin de toren op d8 ging hangen, hetgeen gewoonweg klinkklare nonsens is) weet ik nog steeds niet. Het ziet er ook zo sullig uit om een

dergelijke elementaire truc op het bord te laten komen. De toevallige passant denkt onmiddellijk, wat een klungel zit daar achter de zwarte stukken... Ik kon me wel voor mijn hoofd slaan, want als ik 25. ... Te6 had gedaan ziet het er somber uit voor wit. Als hij geen vuist kan maken op de rechterkant gaat hij er aan de linkerkant kansloos af. Niet elke dag krijg je de gelegenheid om met zwart van een sterke grootmeester te winnen. Fritz vindt trouwens 25. ... Lxf5 26. exf5 f6 goed voor zwart maar ik denk dat de eerder aangewezen zet ... Te6 het juiste antwoord was. De rest is zwijgen.

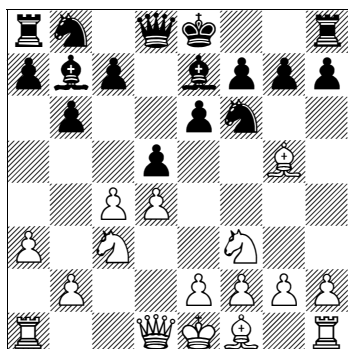
26. Pxd7 Dd8 27. Dxd6 Tf8 28. Lg5 Dxd5 29. Dxd5 Kxd7 30. Tf6 d3 31. c3 d2 32. Td1 Tb8 33. Tf2 Txb2 34. Tfxd2 Tdxd2 35. Txd2 Tb1+ 36. Kh2 Pd3 37. Txd3 cxd3 38. Dd5 Tb2 39. Dxd3 Pe5 40. Dd4 f6 41. Dxa7+ Lf7 42. a4 Kg6 43. Kg3 Lc4 44. h4 Le2 45. h5+ Kh6 46. De7 Tb6 47. Dd8 1-0

Grooten – M. Erwich

1. d4 Pf6 2. Pf3 b6 3. c4 Lb7 4. Pc3 e6 5. a3 d5 6. Lg5

Ik heb hier ook vaak 6. cxd5 gespeeld hetgeen een interessant middenspel belooft. De tekstzet is meer om psychologische redenen. Er ontstaat een 'schuifstelling' die mij wel ligt, terwijl Marc Erwich zijn ei daarin niet kwijt kan.

6. ... Le7

7. Da4+!

Dit 'stoerschaakje' is een tijdlang mode geweest. Het eindspel na 7. ... Dd7 8. Dxd7 Pbx7 9. Pb5 Kd8 is niet zo leuk voor

zwart terwijl 7. ... Lc6 en 7. ... Pbd7 ook niet zijn wat zwart graag wil.

7. ... c6 8. Lxf6 Lxf6 9. cxd5 exd5

Er is nu een damegambiet stelling ontstaan waarin wit het loperpaar heeft ingeleverd om er een half gesloten stelling van te maken waarin hij met zijn paarden mag gaan manoeuvreren.

10. g3 0-0 11. Lg2 Te8

Lijkt een goede gezonde zet, maar de toren kan vaak beter op d8 gezet worden.

12. 0-0 Pa6 13. Tfd1

Wit wil eventuele acties van zwart met ... c6-c5 ontmoedigen.

13. ... Pc7 14. Tac1

Hier ging de zwartspeler zo'n 40 minuten in de denktank. Ik begreep dat mijn opzet geslaagd was; zwart zit om een plan verlegen en hij kan zijn normale tactische kwaliteiten niet kwijt in dit type stelling.

14. ... g6?!

Om meerdere redenen een dubieus plan. Ten eerste betekent dit een lichte verzwakking (die later zelfs een rol gaat spelen!) maar de gedachte om het paard via e6-g7-f5 om te spelen naar veld d6 is niet goed. Als zwart het paard op d6 wil krijgen (hetgeen op zichzelf geen slecht idee is) kan hij dat beter doen via e8. De aangewezen zet is dus 14. ... Te7 (om veld e8 vrij te maken) en tevens dekt de toren indirect a7 zodat hij onder omstandigheden zijn toren op a8 eens kan gebruiken.

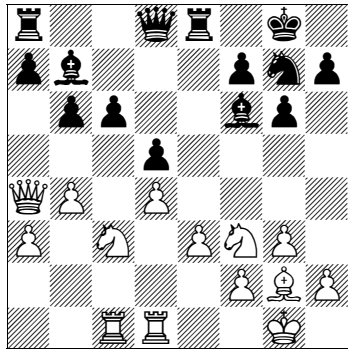
15. e3

Verstevigt het centrum en maakt veld e2 vrij voor het paard van c3.

15. ... Pe6 16. b4

Dat is de gebruikelijke actie om de stelling in de greep te krijgen. Hoewel wit veld c4 afgeeft verhindert hij voorgoed de actie met ... c5.

16. ... Pg7?

Zwart had hoe dan ook 16. ... a6 moeten doen. De gevolgen van deze zet zijn vrijwel desastreus voor hem.

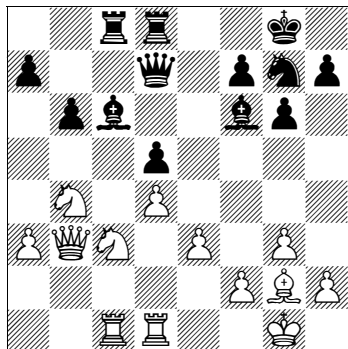
17. b5! Dd6

Bijna liet Marc de dame los op veld d7 (hetgeen de logische zet is) maar hij kwam er bijtijds achter dat er een gemene truc in zit. Op 17. ... Dd7 volgt namelijk 18. bxc6 Lxc6? 19. Pxd5!! Ziehier het manco van het verzwakte veld f6.

18. Db3 Dd7 19. Pe1!

Het paard is op weg naar b4 waar het de druk op het kwetsbare punt d5 kan opvoeren. Aardige bijkomstigheid is dat wit al direct een cruciale pion dreigt te winnen.

19. ... Ted8 20. bxc6 Lxc6 21. Pd3 Tac8 22. Pb4

Hier dacht hij na totdat hij nog maar luttele minuten had en zette toen de klok stil. Dat heb ik niet vaak meegemaakt dat de tegenstander het opgeeft terwijl er materieel nog een gelijke stelling op het bord staat.

“Wat is dit dramatisch slecht”, was zijn commentaar op zijn eigen spel. Ach, ik speel ook wel eens als een krant, een Telegraaf wel te verstaan dan... Maar deze

partij kan de toetssteen der kritiek doorstaan, zou ik zo zeggen.

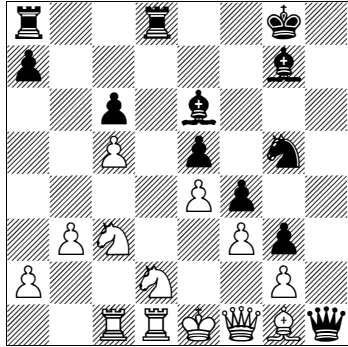
1-0

Dat was de derde partij die ik op rij had weten te winnen en daarmee was ik een beetje ‘onder de mensen’ gekomen. Ofwel: ik kon nu een topper verwachten. Dat werd de nummer één geplaatst, de nog jonge Rus Alexander Motylev, rating 2643. Deze nog jonge twintiger is al een keer Russisch kampioen geweest en toevallig had ik een jaar terug een partij van hem becommentarieerd in de krant die had moeten winnen van Shirov. In het knock-outtoernooi van de Fide had hij een theoretisch gewonnen toreneindspel (toren en pion tegen toren) dat ik ooit eens had bestudeerd. Maar Motylev faalde, liet het remise lopen en werd later in de barrage met een vluggertje uitgeschakeld door de grote man. Nu mocht ik tegen hem; de variant die op bord kwam schijnt de nieuwste mode te zijn.

Grooten – Motylev

1. d4 Pf6 2. c4 g6 3. Pc3 Lg7 4. e4 d6 5. Pf3 0-0 6. Le2 e5 7. Le3 Pa6 8. 0-0 Pg4 9. Lg5 De8 10. dxe5 dxe5

Normaal gesproken speelt men eerst 10. ... h6 11. Ld2 en neemt dan pas terug.

Voor de pion heeft zwart sterke aanval, maar hoe moet hij verder? Zo volgt op 30. ... Ph3 sterk 31. Ke2!

30. ... Td3!! 31. Dxd3 Dxd3!

De pointe van de combinatie, want na het voor de hand liggende 31. ... Dxd3 heeft zwart geen compensatie meer na 32. Df1.

32. Df1 Dh1 33. Ke2 Lh3 34. De1 Td8

De enige zet, want anders zou de koning via d3 naar veilige oorden ontsnappen.

35. Lf2

Wit is best bereid om wat terug te geven om de aanval tot stilstand te laten komen.

35. ... Txd2+!

Met dit tweede offer houdt zwart zijn aanval levend.

36. Dxd2

De enige zet: 36. Txd2?? Dxf3 is mat terwijl zwart na 36. Kxd2 Pxf3+ de dame wint.

36. ... Dxf3+ 37. Ke1 Dh1+ 38. Ke2 Df3+ 39. Ke1 Dg2!!

Weer een stille zet.

40. Dd8+ Kh7 41. Kd2

Hier verzonk de zwartspeler veertig minuten in gepeins om naar een geforceerde winst te zoeken.

41. ... gxf2!

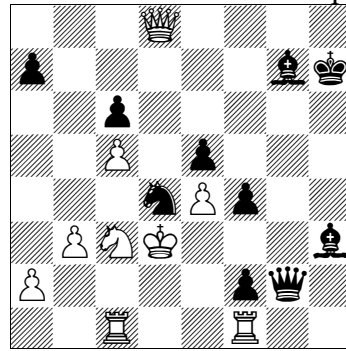
De juiste voortzetting; het logische 41. ... Dxf2 leidt niet tot het gewenste doel.

42. Tf1?

De beslissende fout; alleen 42. Kd3 bood nog kans op redding.

42. ... Pf3+ 43. Ke2 Pd4+ 44. Kd3

Dit laat een aardige slotcombinatie toe, maar ook 44. Kd2 faalt op 44. ... Dg3.

44. ... Dxf1+ 45. Txf1 Lxf1+ 46. Kd2 Pf3+

Essentieel, vanwege de eventuele dreigingen met Dd8-h4+.

47. Kc2 Ld3+!

En opgegeven. Na deze fraaie slotzet haalt zwart de winst binnen. Zo verliest wit na 48. Kxd3 f1D+ en faalt 48. Dxd3 op 48. ... Pe1+ met damewinst.

0-1

Deze partij werd later bekroond met de schoonheidsprijs, hoewel dat er nog even om spande. In de laatste ronde won Motylev een prachtige offerpartij van Hort die ook een belangrijke kandidaat werd voor deze prijs. Maar, zo liet de Rus zich desgevraagd ontvallen: “de offers tegen Hort waren standaardoffers, de offers in bovenstaande partij waren wat origineler!” In het glasmuseum kreeg hij na afloop van de laatste ronde een grote glazen vaas uitgereikt voor het winnen van deze partij. Nog één opmerking wil ik u niet onthouden. Grootmeester Glek, die logeerde in een nonnenklooster, schijnt aan moederste overste gevraagd te hebben of er ook een nachtclub was in Hoogeveen. Toen de vrome non daar niet direct een adequaat antwoord op had, schijnt een bekende journalist uit Best, die toevallig ter plekke was, voor uitkomst gezorgd te hebben. Het fijne weet ik er echter niet van.

Herman Grooten